

Plötsligt förvandlades världen till ett fullständigt inferno, kulorna tjöt genom luften och den växtlighet som bara sekunden innan hade gett sergeant McBride sitt skydd förvandlades till ett hav av flammor. McBride kastade sig ner på marken och skrek: "Farraday, riktning 12, tio eldstötar, NU!"

Farraday gick ner på knä och gjorde sig redo med Shellshockern, men han hade knappt höjt vapnet innan en våg av tjock, het och oljig rök forsade ner från åsen, vällde över honom och svepte med sig hans kropp och förde den ur McBrides synfält. Sergeanten spanade uppför kullen från knästående och försökte urskilja något genom den ridå av eld som omgav honom. Han såg inget, men dånet var öronbedövande. Explosionerna, skottsalvorna och sprakandet från de brinnande buskarna blandades med skriken från hans döende trupp.

Sedan såg han dem. Två väldiga skepnader som kom gående genom flammorna, till synes oberörda av den fruktansvärda hettan. De gick sida vid sida och bar på tunga kanoner som spydde ur sig plasma och granater. McBride stirrade på de fulländade stridsvarelserna och visste att han hade sett dem förr. Ögonen glödde till och med ännu starkare än den flammande elden, och de grymma leendena utstrålade endast kärlek till den förstörelse de åstadkom. Pretorian stalkers, tänkte sergeanten tyst och rullade över på sidan för att osäkra sin pistol, och upptäckte till sin fasa att armen blivit träffad och nu var helt bedövad. Pistolen syntes inte till någonstans. Han slöt ögonen, tog ett fast grepp om sin Chainripper och satte igång den. Dess välbekanta surrande drunknade i konserten av destruktiva ljud.

PRETORIAN STALKERS

Pretorian stalker beväpnad med Semais lie med likkastare. Märkena och färgen på rustningen visar att den ingår i Cubiclua-falangen, underställd nefariten Alakhai på Venus.

Dessa fasansfulla skapelser fick sitt namn av Imperials Blood Berets, som betraktar dem som sina svurna fiender. En Stalker är en formidabel stridsmaskin som saknar motsvarighet till och med i den mörka symmetrins styrkor, skapade av Algeroths tekroner och formade efter hans visioner av den yppersta frontsoldaten. Kroppen är ett teknologiskt underverk som bärs fram på motoriserade ben som drivs av servostyrda, artificiella organ. Stalkern är en maskin rakt igenom, sånär som på en enda organisk del, hjärnan, som ligger innesluten i det mekaniska huvudet. De mer ömtåliga organen och nervbanorna skyddas av flera lager pansar. Anledningen till den maskinella kroppen är att stalkern ska kunna bära med sig tunga understödsvapen i stil med eldkastare och granatkastare, eller vilka andra vapen som helst med stor eldkraft.

EN STALKER FÖDS

När en Pretorian stalker skapas sker detta genom en omsorgsfull ritual djupt nere i ett citadell. Här står tekroner samlade runt ett djupt, lavafyllt schakt tillsammans med två nefariter, den ene en hög officer skolad i stridskonsten, och den andre en mästare i Algeroths mörka symmetri. Ovanför schaktet står en Kättare, en mänsklig avfälling, på en plattform. Han har valt att ge sitt medvetande till Algeroth och får sin belöning när han återföds som en av de främsta stridsmaskiner världen skådat.

Nefariterna ger tecken och sedan sänks plattformen med Kättaren ned i lavan för att helt försvinna ned bland ångorna och flammorna, åtföljd av energiurladdningar från den mörka symmetrin. Efter någon minut dyker plattformen upp igen. Kättaren står stolt kvar med ett beslutsamt leende och brinnande kropp. Omedelbart börjar tekronerna bearbeta honom. De gör huden hårdare, förstärker lederna och anpassar kroppen för nästa steg. När de är klara förs Kättaren än en gång till plattformen för att återigen sänkas ner i infernot, denna gång under än starkare influenser från den mörka symmetrin. Så upprepas processen om och om igen, med tekronerna maniskt filande på kroppen tills både de och nefariterna är nöjda med resultatet. En tekron hänger sig åt att smida ett fruktansvärt vapen, Semais lie, och fortsätter att hamra på det tills det når fullständig perfektion. När Stalkern till slut är färdig ger krigsnefariten honom hans vapen, och den mörka symmetrins mästare målar en symbol i pannan ett utsökt och ständigt föränderligt mönster. Dess betydelse kan grovt översättas till "döpt i eld". Efter denna ceremoni får Stalkern träffa sin stridstvilling.

TVILLINGARNA

Pretorian stalkers uppträder vanligtvis i stridspar. Deras biodatorer är sammanlänkade för att uppnå största möjliga effektivitet. Den information som den ene erhåller länkas omedelbart över till den andre, vilket ger dem en mycket god kontroll över de situationer de hamnar i, vilket gör att de kan ge varandra eldunderstöd på ett mer effektivt sätt än till och med de legendariska Doomtroopersoldaterna. Om den ena Stalkern förstörs upphör länken omedelbart att fungera och den återstående stalkerns biodator går över till att enbart beräkna de data den själv är i behov av.

STALKERNS VAPEN

Standardvapnet är Semais lie, en väldig autokanon som normalt kräver två nekromutanter att bemanna. Detta vapen sprider död och förstörelse omkring sig, inte enbart genom massiva skurar av grovkalibrig, explosiv ammunition, utan även med hjälp av en 75 cm lång, rakbladsvass bajonett för närstrid. Lien är konstruerad så att man kan montera extra funktioner på den; de två vanligaste är granat– och eldkastare. Denna kombination har visat sig vara mycket effektiv i både öppen terräng och i strider i bebyggelse, där möjligheten att snabbt kunna växla mellan snabb punkteld och yttäckande massförstörelse är en nödvändighet.

PRETORIAN STALKERS I BLOOD BERETS

Pretorian stalkers är väldigt kraftfulla fiender i BLOOD BERETS. Ett stridspar med full eldkraft är absolut något som kan mäta sig med en hel Bauhaus Rangers- eller Blood Berets-grupp. Det tunga pansaret och vapnen gör dem till en tillgång i Algeroths legioner, och det är ett fruktansvärt misstag att någonsin undervärdera dem.

En Pretorian stalker har flera egenskaper som gör den till en farlig motståndare, varav det kraftiga skyddet är en av de mest användbara. Pansaret gör att den kan röra sig i öppen terräng utan större bekymmer. Varelsen är dessutom immun mot eld och gas, vilket gör den perfekt för strid i utbombade och infekterade miljöer. I BLOOD BERETS betyder detta att varelserna är immuna mot Gehenna Pukern. Stalkern har inget nervsystem som gör att den kan känna smärta, och är därför fullt aktiv till dess den dör. Detta simuleras i spelet av att en skadad Stalker har nästan lika höga värden som en oskadd. Den kan dessutom aldrig bli bedövad.

Eftersom varelserna har konstruerats med tanke på att vara de mest fulländade av alla frontsoldater kommer de bäst till sin rätt i öppen terräng. Däremot finns några nackdelar med att använda dem i grottsystemet. Storleken gör Stalkern och dess vapen mycket tunga och delvis svårmanövrerade, och får därför inte vända mer än högst 90° per handling. Detta är inte något problem i öppen terräng, men i trängre utrymmen blir det besvärligare. Det kostar därför en hel handling att vrida figuren i korridorer som bara är en ruta breda.

Levande kroppar förkolnar på ett hjärtslag, marken exploderar och tystnaden ger vika för infernaliska skrik. För en Stalker är detta levande poesi, helt i linje med hans perfekta symmetri.

NYTT TILL BLOOD BERETS

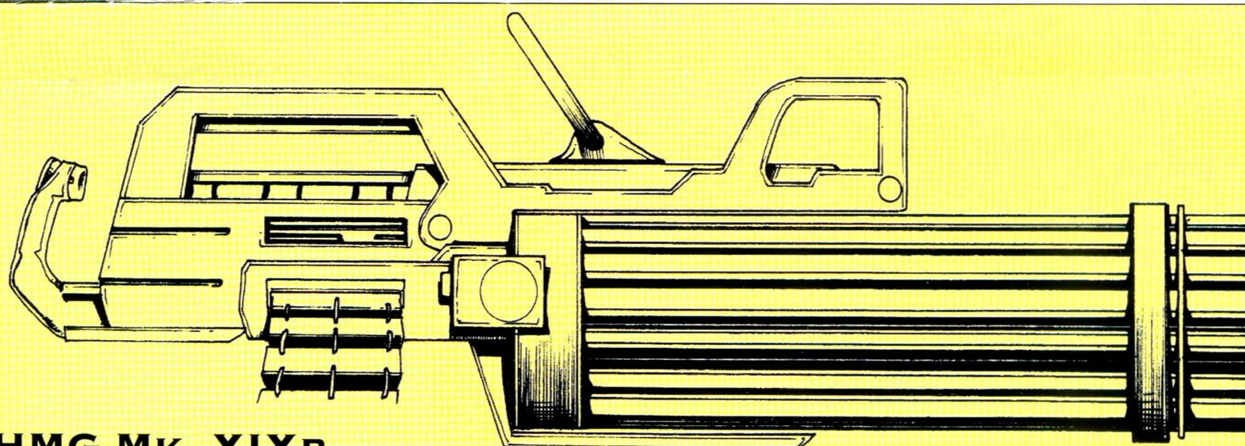

De bägge Wolfbane-klansmännen stod mitt på bron med ryggarna mot varandra, svärden höjda, och med det långa, korpsvarta håret fladdrandes i vinden över de breda, nitlädertäckta skulderskydden. Om bron föll skulle mer än sexhundra man gå en säker död till mötes. Mycket blod hade flutit innan Klansmännen hade tagit bron, nu var det bara Sean och Keegan kvar, ensamma mot ytterligare minst tre kohorter av Algeroths vandöda legionärer.

«Sean, skåda! Är det inte...?» Keegan pekade med sitt svärd rakt ut mot en väldig blixt mitt i den dallrande massan av legionärer.

«Vid mina förfäder, visst är det Greywolf!» Framför den främsta linjen av framstormande legionärer syntes nu en kortvuxen men bastant och mycket kraftig man med jättelikt skägg springa mot dem med väldiga kliv mellan högar av döda soldater och de gigantiska kratrarna från granatkrevaderna. Då och då stannade han till och lät en mäktig eldskur från sitt väldiga vapen meja ned ytterligare ett dussin av de vildsinta monstren.

«Var hälsade fränder, så ses vi igen!» Den andfåddeannen fattade posto framför Sean vid brons fäste. «Håll i er, det är Charger-dags!»

HMG Mk. XIXb

«THE CHARGER»

Det kanske tyngsta vapen i hela den suveräna arsenal som Imperials specialförband har till förfogande har kommit att kallas CHARGER. Det är en tung kulspruta med eldriven sk. Gatling-mekanism, dvs. samtidigt som en pipa avfyras, kastas hylsan ut ur en annan, och en tredje laddas om. Detta gör att den har en mycket högre eldhastighet än vad normala vapen kan få.

Fördelen är att mång kulor hamnar på samma ställe samtidigt, och eldkraften blir därmed enorm. Nackdelarna är att vapnet är tungt, har relativt kraftig rekyl, och förbrukar stora mängder ammunition.

Chargern finns i två versioner, en elvapipig och en sextonpipig. Den förra, benämnd mk. XIXa, har något längre pipor och därmed bättre precision.

CHARGER I BLOOD BERETS

Chargern är ett mycket tugnt understödsvapen som avfyrar brandsprängammunition av samma typsom Intrudern. Den har en otrolig eldhastighet på grund av Gatling-konstruktionen, men dess tyngd och otymplighet gör att understödssoldaten förlorar en handling.

Chargern är ett yteffektsvapen och kan följaktligen svepa över stora ytor och bekämpa flera mål i samma eldöppnande. Alla mål framför skytten kan bekämpas om en obruten skottlinje kan dras mellan mitten av rutorna. Inga Blodsbaskrar får befinna sig i skottfältet. Se även illustration. Alla blodsbaskrar kan använda Chargern. Han har kvar alla färdigheter han normalt har, men kan inte slåss i närstrid. Man har dessutom bara två handlingar. Man kan göra två olika slags attacker med en Charger:

Spridd salva.

Man gör en vanlig attack med vanliga modifikationer mot varje figur som befinner sig i skottfältet. Man använder då den sida av kortet som har rubriken «Spridd salva».

Koncentrerad salva.

Man kan även välja att avfyra en koncentrerad salva mot ett enda mål. Man använder då den sida av kortet som har rubriken «Koncentrerad salva».

Nekrotech

Semais lie

Grovkalibrig autokanon som skjuter explosiv ammunition. Lien har en extremt hög eldhastighet som gör det möjligt att faktiskt såga ner träd och liknande med vapnet.

Skada	****14**
Räckvidd	**Obegränsad**

Likkastare

Denna granatkastare monteras under liens mynning. Om den används mot flera fiender kan granaterna göra skada på mer än en figur. Använd reglerna för truppminor — samma träffyta och skada; om vapnet används mot enstaka figurer används kortets skada.

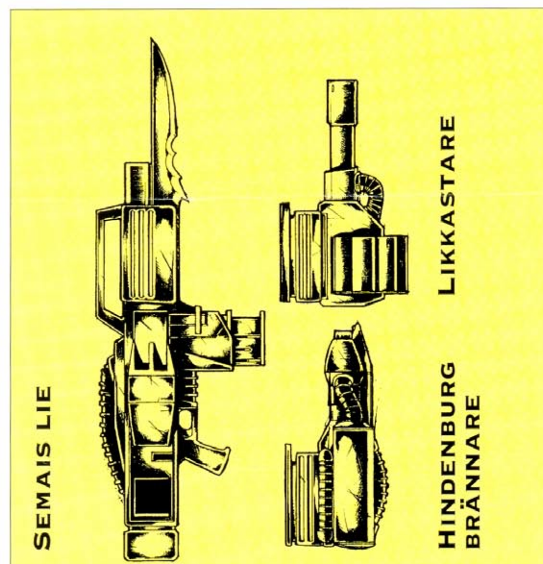
Skada	****14**
Räckvidd	**6 rutor**

Hindenburgbrännaren

Detta är också ett komplement till lien. Brännaren skjuter en seg, brinnande plasma. De figurer som överlever flammorna får inte utföra några andra handlingar än förflyttningar under sin nästa spelrunda. Vapnet kan bara avfyras varannan spelrunda.

Skada	**10**
Räckvidd	**8 rutor**

Steiner hoppade fram bakom Stalkern som gick genom det knähöga gräset, konstant spanade efter rörelser. Steiners Deathlockdrum var tom sånär som på två granater, och den ena av dessa lämnade trumman med ett ploppande ljud sekunden efter att han intagit sin eldställning. Det blev en direktträff. Tryckvågen när granaten exploderade förde med sig ett brinnande moln som sköt ut ur Stalkerns rygg och slungade splitter och jord i alla riktningar. Vågen slog emot Bauhaus Rangern och knuffade honom våldsamt bakåt och slet av honom ansiktsmasken när han tappade balansen.
Det tog honom ett par sekunder att fokusera igen, men när han såg i Stalkerns riktning hoppade hjärtat över ett slag. Den jättelika stridsvarelsen stod ännu upp med röken virvlande runt kroppen. Varelsen började långsamt röra sig och så mötte Steiners klentrogna blick den perverterade och ondskefulla varelsens röda glober.

Extraregler publicerade i Sinkadus 39 och 40.

Scan & PDF: Jonas - 2007-09-06